

A felperesek keresetükben azt kérik, hogy az Elsőfokú Bíróság:

- semmisítse meg a 2004. április 29-i 864/2004/EK tanácsi rendelet és a 865/2004/EK tanácsi rendelet egyes rendelkezéseit, és
- különösen a 864/2004 rendelet alábbi rendelkezéseit:
  - i. az 1. cikk (7) bekezdését, amennyiben az a 2003. szeptember 29-i 1782/2003/EK tanácsi rendelet (HL L 270, 2003.10.21.) 37. cikkének (1) bekezdését egy új bekezdéssel egészíti ki;
  - ii. az 1. cikk (11) bekezdését, amennyiben az a 2003. szeptember 29-i 1782/2003/EK tanácsi rendelet 44. cikkének (2) bekezdését egy új bekezdéssel egészíti ki;
  - iii. az 1. cikk (20) bekezdését, amennyiben az egy új, 10b. (Olajfaligetekre vonatkozó támogatás) fejezettel, egy új, 110h. cikkel és különösen annak b) pontjával egészíti ki a 2003. szeptember 29-i 1782/2003/EK tanácsi rendeletet;
  - iv. a mellékletet, amennyiben az módosítja a 2003. szeptember 29-i 1782/2003/EK tanácsi rendelet VI. sz. mellékletét, amelyet négy új sorral egészít ki, és ezek közül különös tekintettel az olívaolajjal kapcsolatos második sorra, amely hivatkozik a 136/66/EGK rendelet 5. cikkére (az olívaolaj termeléshez nyújtott támogatás), amely Spanyolország részére 760 027 tonnában állapította meg a nemzeti garantált mennyiséget (NGM);
- a 865/2004 rendeletet illetően kéri, hogy az Elsőfokú Bíróság az alábbi rendelkezést semmisítse meg:
  - a 22. cikket – amennyiben az hatályon kívül helyezi az 1638/98/EGK rendelet 5. cikkének (1) bekezdését annak második és harmadik fordulata vonatkozásában és, kizárólag az 1782/2003/EK tanácsi rendeleten alapuló új támogatási rendszer alapján az olajbogyó-termelőknek járó jövedelemtámogatás meghatározására kialakított alapvető feltételek tekintetében.

Jogalapok és fontosabb érvek:

A felperesek előadják, hogy hatályon kívül helyezve, többek között, az olaj és zsírpiacon közös szervezésének létrehozásáról szóló, 1986. szeptember 22-i 136/66/EK tanácsi rendeletet, a megtámadott rendeletek a közös agrárpolitika terén az olívaolaj- és az étkezési olajbogyó termelők részére nyújtott új támogatási rendszert, valamint a fent említett termékek vonatkozásában a piac új közös szervezését vezették be. A korábbi támogatási rendszerrel ellentétben, a megtámadott rendeletekkel létrehozott új rendszer a termelőknek járó közvetlen támogatás megszüntetésén és az egyszeri kifizetés bevezetésén alapul, amely az olívaolaj ágazat tekintetében azt jelenti, hogy 2006-tól kezdődően az ártámogatási és termelési támogatási politikáról az olajbogyó-termelőknek járó jövedelemtámogatási politikára fognak áttérni.

A felperesek álláspontja szerint, a fenti reformot nem támasztották alá megfelelően ágazati információgyűjtéssel és elemzéssel, mivel az lemond a 760 027 tonna olívaolaj, egyrészt, mint nemzeti garantált mennyiség (NGM), másrészt az új támogatási rendszerben, mint a korábbi támogatás helyébe lépő új támogatások számszerűsítésére vonatkozó küszöbszám fenntartásáról.

Állításai alátámasztására a felperesek az alábbiakat adják elő:

- a bizalomvédelem elvének megsértése. Ebben a tekintetben előadják, hogy egyrészt az érintett termelők korábbi rendszeren alapuló, jogos elvárásait különösen sértette a reform, az olajbogyó-termelők tekintetében azzal, hogy figyelembe véve a piaci feltételeket, a jövedelmezőséget csak nagyon hosszú távon biztosító befektetéseket hajtottak végre, másrészt, az új támogatások vonatkozásában olyan időszakokat vettek figyelembe bázisidőszakként (az 1999/2000-tól a 2003/2004-ig terjedő időszak), amelyben az 1998-ban telepítő olajbogyó-termelők még nem termeltek jelentős mennyiséget;
- hatáskörrel való visszaélés. A felperesek ebben a tekintetben különösen arra hivatkoznak, hogy a Bizottság és a Tanács 1998-ban – majd 2001-ben ismét – megállapodott arról, hogy a reform előfeltételeként megbízható információt gyűjtenek az olívaolaj ágazatról, és figyelembe veszik Spanyolország és Portugália olajfaliget-állományának potenciálját és a termelés növekedését. Mindazonáltal a felperesek fenntartják, hogy a spanyolországi olívaolaj termeléssel kapcsolatban maga a Bizottság bocsátott megbízható információt a Nemzetközi Olívaolaj-tanács részére, amelyet sem a Bizottság, sem a Tanács nem hagyhatott figyelmen kívül;
- az EK 253. cikk szerinti indokolási kötelezettség megsértése;
- az EK 21. cikk első bekezdése szerinti, a közösségi termelők közötti hátrányos megkülönböztetés tilalma elvének megsértése.

Abdelghani Selmani által az Európai Unió Tanácsa és az Európai Közösségek Bizottsága ellen 2004. július 7-én benyújtott kereset

(T-299/04. sz. ügy)

(2004/C 284/38)

(Az eljárás nyelve: angol)

Abdelghani Selmani, lakóhely: Dublin (Írország), képviseli: C. Ó Briain, solicitor, kézbesítési cím: Luxembourg, 2004. július 7-én keresetet nyújtott be az Európai Közösségek Elsőfokú Bíróságához az Európai Unió Tanácsa ellen.

A felperes keresetében azt kéri, hogy az Elsőfokú Bíróság:

- semmisítse meg a 2580/2001/EK tanácsi rendelet ⁽¹⁾ 2. cikkét, valamint a 2004/306/EK tanácsi határozat ⁽²⁾ 1. cikkét, amennyiben azok a felperesre vonatkoznak, vagy vonatkozhatnak;
- semmisítse meg valamennyi, a 2580/2001 rendelet alapján hozott és a 2004/306 tanácsi határozattal azonos hatású tanácsi határozatot, amennyiben a felperesre vonatkozik, vagy vonatkozhat;
- amennyiben szükséges, semmisítse meg a 2001/931/KKBP ⁽³⁾ 2. cikkét, a 2004/500/KKBP ⁽⁴⁾ tanácsi közös álláspont 1. cikkét, illetve valamennyi tanácsi közös álláspontot, amelyet a 2001/931/KKBP közös álláspont alapján hoztak, amennyiben a felperesre vonatkozik, vagy vonatkozhat;
- másodlagosan állapítsa meg, hogy a fent hivatkozott intézkedések semmiek, amennyiben a felperesre vonatkoznak, vagy vonatkozhatnak;
- kötelezze a Tanácsot a költségek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek:

A 2001/931/KKBP tanácsi közös álláspontot azzal a kifejezett szándékkal fogadták el, hogy végrehajtsák a 1373 (2001) Egyesült Nemzetek Szervezete Biztonsági Tanácsának határozatát, mely felkéri valamennyi aláíró államot, hogy akadályozzák meg a terrorista cselekmények finanszírozását, többek között az ilyen cselekményekben részt vevő valamennyi személy pénzeszközeinek befagyasztásával. A 2580/2001 rendelet e közös álláspont végrehajtásának szándékával került elfogadásra. A 2. cikk a terrorista tevékenységben részt vevő személyek pénzeszközeinek befagyasztására tartalmaz rendelkezéseket, amelyeket a Tanácsnak kell megállapítania a 2. cikk (3) bekezdésének megfelelően. A 2004/306 tanácsi határozatban szerepel egy lista, amely tartalmazza a felperes, egy algériai állampolgár nevét. Ennek eredményeként a felperes írországi vagyonát, ahol menekültként való elismerését követően tartózkodik, befagyasztották.

A vitatott intézkedések megsemmisítésére vonatkozó keresetének alátámasztására a felperes előterjeszti, hogy a Tanácsnak nem volt hatásköre elfogadni az EK 60., 301. és 308. cikkei alapján, a 2580/2001 rendelet 2. cikkét és a 2004/306 határozat 1. cikkét, valamint hogy mind a Tanács, mind a Bizottság visszaélt a fenti cikkek szerinti hatáskörével. A felperes állítja továbbá, hogy Tanácsnak nem volt hatásköre EU 15. és 34. cikkei alapján a 2001/931 és a 2004/500 közös álláspontok elfogadására, amelyek a felperes szerint sértik e rendelkezéseket és általában az EK-Szerződést.

A felperes előterjeszti továbbá, hogy a megtámadott intézkedések sértik a közösségi jog alapvető elveit, különösen a szubszidiaritást, az arányosságot és az alapvető emberi jogok tiszteletben tartását. Előterjeszti továbbá, hogy a Tanács és a Bizottság nem indokolta meg kellően azt, hogy a szükségesnek

vélt intézkedéseket az egyes tagállamok miatt nem határozhatták meg önállóan.

⁽¹⁾ A terrorizmus leküzdése érdekében egyes személyekkel és szervezetekkel szemben hozott különleges korlátozó intézkedésekről szóló, 2001. december 27-i 2580/2001/EK tanácsi rendelet (HL L 344., 2001.12.28., 70. o.).

⁽²⁾ A terrorizmus leküzdése érdekében egyes személyekkel és szervezetekkel szemben hozott különleges korlátozó intézkedésekről szóló 2580/2001/EK rendelet 2. cikke (3) bekezdésének végrehajtásáról és a 2003/902/EK határozat hatályon kívül helyezéséről szóló, 2004. április 2-i 2004/306/EK tanácsi határozat (HL L 99., 2004.4.3., 28. o.).

⁽³⁾ A terrorizmus leküzdésére vonatkozó különös intézkedések alkalmazásáról szóló, 2001. december 27-i 2001/931/KKBP tanácsi közös álláspont (HL L 344., 2001.12.28., 93. o.).

⁽⁴⁾ A terrorizmus leküzdésére vonatkozó különös intézkedések alkalmazásáról szóló, 2004. május 17-i 2001/931/KKBP közös álláspont naprakészé tételeéről és a 2004/309/KKBP közös álláspont hatályon kívül helyezéséről szóló, 2004. május 17-i 2004/500/KKBP tanácsi közös álláspont.

Jörg-Michael Fetzer által az Európai Parlament ellen 2004. augusztus 9-én benyújtott kereset

(T-330/04. sz. ügy)

(2004/C 284/39)

(Az eljárás nyelve: német)

Jörg-Michael Fetzer, lakóhely: Tübingen (Németország), képviseli: Matthias Bauer ügyvéd, kézbesítési cím: Luxembourg, 2004. augusztus 9-én keresetet nyújtott be az Európai Közöségek Elsőfokú Bíróságához az Európai Parlament ellen.

A felperes keresetében azt kéri, hogy az Elsőfokú Bíróság:

- állapítsa meg, hogy az alperes a PE/96/A sz. tisztviselői versenyvizsga-eljárás során megsértette a felperes jogait,
- tegye lehetővé a felperes részvételét egy olyan versenyvizsga-eljárás második fordulóján, amely megfelel a PE/96/A sz. eljárásnak,
- másodlagosan, kötelezze az alperest megfelelő, legalább egyhavi nettó bér összegű kártérítés megfizetésére,

Jogalapok és fontosabb érvek:

A felperes 2002 júliusában jelentkezett az Európai Parlament PE/96/A sz. versenyvizsgájára. A kitöltendő űrlapon jelezte, hogy fogyatékos, mivel látási képessége a normálisnak mindössze két százaléka. A felperes állítása szerint – arra hivatkozással, hogy a vizsgafeltételek között nem szerepelt a fogyatékos pályázók számára biztosítandó kedvezmény – nem engedték meg, hogy a vizsgafeladatot számítógéppel írja, és kérése ellenére hosszabb időt sem biztosítottak számára.